

พระราชบัญญัติ

เลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซยนต์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สติและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา
๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ [๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เลื่อยโซยนต์” หมายความว่า เครื่องมือสำหรับใช้ตัดไม้หรือแปรรูปไม้ที่มีฟันเลื่อยติดกับ โซซึ่งจับ
เคลื่อนด้วยกำลังเครื่องจักรกล และให้หมายความรวมถึงส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นส่วนประกอบของเครื่องมือดัง
กล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

“มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง

“ผลิต” หมายความว่า ทำหรือประกอบเพื่อการจำหน่าย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับ กรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับจังหวัดอื่น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เลื่อยโซยนต์

ห้ามมิให้ผู้ใดได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงเลื่อย โซยนต์ให้มีกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้น จากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิต ตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

การออกใบอนุญาต ให้มีเลื่อยโซยนต์ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ทำเครื่องหมายที่เลื่อยโซยนต์ ตามแบบที่กำหนดใน กฎกระทรวง และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ไว้ด้วย

มาตรา ๕ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ขอ รับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้ เลื่อยโซยนต์ และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่า สงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่ามาก่อน

ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับนิติบุคคลในทางศาสนา และกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐ

มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลื่อย โซยนต์ให้ แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ภายในจังหวัดเดียวกันกับที่ได้รับใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้ออกใบอนุญาต

(๒) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ไปยังจังหวัดอื่น ให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียน เลื่อยโซยนต์ผู้มีอำนาจใน จังหวัดนั้น

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ผู้ใดมีเลื่อยโซยนต์ต้องมีใบอนุญาตหรือสำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตสำหรับเลื่อย โซยนต์ เครื่องนั้นเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทันที

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ประสงค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำ เลื่อยโซยนต์ ของตนออกไปใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า เป็นการชั่วคราว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องขอ อนุญาตโดยระบุพื้นที่ และระยะเวลาที่จะนำไปใช้ต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์และให้นายทะเบียนเลื่อย โซยนต์ อนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่รับคำขอ และถ้านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มิได้ ดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำ ขอให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่า นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้ถือว่าใบรับคำขอเสมือนหนึ่งเป็นหนังสืออนุญาต

ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้อนุญาตแจ้งและส่งสำเนา หนังสืออนุญาตให้แก่นายทะเบียนเลื่อยโซ ยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสือ อนุญาต ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาต ประกาศการอนุญาต หรือคำขออนุญาตดังกล่าว ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของพื้นที่นั้น

ในกรณีมีเหตุอันควร ผู้ได้รับใบอนุญาตจะขออนุญาตต่อระยะเวลาที่ให้นำเลื่อยโซ่ยนต์ออกไปใช้ นอกพื้นที่อีกได้ แต่ต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

การขออนุญาตและการ อนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๕ ถ้ามีการนำเลื่อยโซ่ยนต์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ ไปใช้ในการกระทำผิดตาม กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ได้รับใบอนุญาตมีส่วนร่วมในการกระทำผิดนั้น

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดซ่อมแซมเลื่อยโซ่ยนต์เป็นธุรกิจเพื่อสินจ้าง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์

คุณสมบัติของผู้ได้รับใบอนุญาต การขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซมเลื่อยโซ่ยนต์เป็นธุรกิจเพื่อสินจ้างจะกระทำการเช่น ว่าเป็นได้แต่เฉพาะ แก่เลื่อยโซ่ยนต์ที่มีผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้เลื่อย โซ่ยนต์และเมื่อเลื่อยโซ่ยนต์นั้นมีเครื่องหมายถูกต้องตาม ใบอนุญาตเท่านั้น

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซ่ยนต์ตาย ให้ทายาทผู้ครอบครองเลื่อยโซ่ยนต์นั้น หรือ ผู้จัดการมรดกของผู้ตายแจ้งการตายและการครอบครองต่อนายทะเบียนเลื่อยโซ่ ยนต์ตาม ใบอนุญาตภายใน กำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ทราบการตายของผู้ได้รับใบ อนุญาต

นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์มีอำนาจ สั่งให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกตามวรรคหนึ่งเก็บรักษาหรือใช้ เลื่อยโซ่ยนต์ ของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ตายไว้ได้ และถ้ามีข้อโต้แย้งถึงสิทธิของทายาทก็ให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งจากนาย ทะเบียน เลื่อยโซ่ยนต์ดังกล่าวเก็บรักษาไว้จนกว่าข้อ โต้แย้งนั้นถึงที่สุด

ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย หรือถ้ามีข้อโต้แย้งถึงเรื่องสิทธิของ ทายาทนับแต่วันที่ข้อ โต้แย้งนั้นถึง ที่สุด ผู้จัดการมรดกหรือทายาทอาจขออนุญาตใหม่ได้ เมื่อนายทะเบียนเลื่อย โซ่ยนต์ได้ออกใบอนุญาตให้แล้ว ให้มอบเลื่อยโซ่ยนต์นั้นแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตใหม่ ถ้าไม่ออกใบอนุญาตให้ ใหม่ ก็ให้แจ้งให้ผู้ขอทราบและสั่งให้จัดจำหน่ายเลื่อยโซ่ยนต์นั้นภายในกำหนดหก เดือนนับแต่วันรับคำสั่ง

มิฉะนั้นให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์มีอำนาจจัดการขายทอดตลาดเลื่อยไซยนต์นั้น เงินสุทธิที่ได้รับจากการขายทอดตลาดให้เปิดบัญชีเงินฝากไว้ให้แก่ผู้มีสิทธิ ที่มาขอรับต่อไป

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ เป็นนิติบุคคล และนิติบุคคลนั้นเลิกกัน ให้ผู้ชำระบัญชีนำส่งเลื่อยไซยนต์แก่นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์เพื่อเก็บ รักษาตลอดระยะเวลาที่ยังคงทำการชำระบัญชีนั้น

ในการแบ่งคืนทรัพย์สินให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น ของนิติบุคคล ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นที่ได้รับการแบ่งคืนเลื่อยไซยนต์ แจ้งขอรับและขอใบอนุญาตมีไว้ซึ่งเลื่อยไซยนต์นั้นต่อนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการแบ่งคืนเลื่อยไซยนต์จากผู้ชำระบัญชี

ในกรณีที่ผู้ชำระบัญชี ประสงค์จะขายเลื่อยไซยนต์เพื่อการชำระหนี้ของนิติบุคคลนั้น ให้ผู้ชำระบัญชีแจ้งต่อนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์เพื่อทราบ และไม่ว่าในกรณีใดจะขายให้แก่บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ได้

ให้ผู้ประสงค์จะซื้อเลื่อยไซยนต์ตามความในวรรคสามมายื่นคำขอรับและขอมิใบอนุญาตมีไว้ซึ่งเลื่อยไซยนต์นั้นต่อนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้ตกลงซื้อขายกัน

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนเงินไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาโดยจ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระ ต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดชำระเงินค่าปรับไม่ถึงจำนวนที่ต้องจ่ายค่าสินบนนำจับได้ ครบถ้วน ให้จ่ายเงินสินบนนำจับเพียงเท่าที่ผู้กระทำความผิดชำระ

ในกรณีที่มีผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่าๆ กัน

การ จ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา ๑๔ ผู้ใดมีเลื่อยไซยนต์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามาขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่มีความผิดตามมาตรา ๔ และให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยไซยนต์แก่ผู้ขอรับ ใบ อนุญาตนั้น เว้นแต่จะขาดคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติตามวรรคหนึ่งไม่ต้องรับโทษตามกฎหมายว่า ด้วยศุลกากร และกฎหมายว่าด้วยการ ส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ความในวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ที่ถูกจับกุมและถูกดำเนินคดีก่อนวันที่พระราชบัญญัติ นี้ใช้ บังคับและคดียังไม่ถึงที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ไม่ออกใบอนุญาตให้ เมื่อผู้นั้นได้นำเลื่อยโซ่ยนต์มามอบแก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่ อนุญาต

ในกรณีที่ผู้ใดไม่ได้รับอนุญาต ตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ ให้เลื่อยโซ่ยนต์ของผู้นั้นตกเป็นของ แผ่นดินนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่อนุญาต หรือนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัย

เลื่อยโซ่ยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคห้า ให้นำไปใช้ประโยชน์ในราชการ หรือจำหน่าย ให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์มีคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ ตามพระราชบัญญัติ นี้ ผู้ยื่นคำขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตต่อนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ ผู้มีคำสั่ง ไม่อนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง ไม่อนุญาต

ให้นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผลการ พิจารณาอุทธรณ์ว่าเห็นด้วยกับคำ อุทธรณ์โดยการอนุญาตตามคำขอหรือยืนยันคำสั่ง ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวัน

ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ยืนยันคำสั่ง ไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งยืนยัน คำสั่งไม่อนุญาตต่อรัฐมนตรีภายในสาม สิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่งยืนยันคำสั่งไม่อนุญาต

มาตรา ๑๖ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งริบเลื่อยโซ่ยนต์นั้น

เลื่อยโซ่ยนต์ที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ หรือทำลายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และต้องแก้ไขให้เลื่อยโซ่ยนต์นั้นมีกำลังเครื่องจักรกลเท่าที่ขออนุญาตไว้ เดิมภายในเวลาที่ศาลกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามให้ศาลสั่งริบเลื่อยโซ่ยนต์นั้น

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้ บังคับได้

ผู้รับสนอง พระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการ ลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งเนื่องจากการใช้เลื่อยโซ่ยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงกัน อย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีมาตรการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยกฎหมายอื่นอยู่แล้วก็ตาม แต่ ยังมีการลักลอบนำเลื่อยโซ่ยนต์เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมาก จึงสมควรให้มี กฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซ่ยนต์เพื่อควบคุมการมีไว้ในครอบครอง และการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งจะเป็นการ เพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า ตามนโยบายของรัฐบาลและใน ขณะเดียวกันไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้อง ใช้เลื่อยโซ่ยนต์โดยสุจริต จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๔๖ [๒]

มาตรา ๑๐ โดยผลของบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๓๐ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชกฤษฎีกานี้มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติในกฎหมาย ดังนี้

(๓) ในพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราช กฤษฎีกานี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้กรมป่าไม้เป็นส่วน ราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นส่วน ราชการในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาการบริหาร ทั้งในด้านนโยบาย วิชาการ บุคลากร และการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งเป็นเหตุให้ระบบการบริหารงานและการบังคับใช้กฎหมาย

ขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการบูรณาการตามกลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติและนโยบายของรัฐบาล สมควรโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมทั้งบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำแหน่งและอัตรากำลัง ไปเป็นกรมป่าไม้ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสมควรที่จะได้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งโอนอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง ไปเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีขอบเขตที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน นอกจากนี้ สมควรแก้ไขการใช้อำนาจของรัฐมนตรีและการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่อยู่ใน ความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้สอดคล้องกับการดำเนินการดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕/ตอนที่ ๕๕ ก/หน้า ๔/๒๗ กันยายน ๒๕๔๕

[๒] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๕๓ ก/หน้า ๖/๓๐ กันยายน ๒๕๔๖